

hver Politimand at fyldestgjøre. Men med Hensyn til Ordningen af Direktoratet i en Directeur og en Vice-directeur maa jeg endnu bemærke, at medens jeg ganske vel kan forestaae, at Regjeringen ikke nu for Tiden vil være at bringe bort fra det Standpunkt, hvorpaa den har sat sig, at nemlig Politiets Overstebefalende skal være en Statsembedsmand, uagtet jeg maa tilstaae, at efter min Opfattelse og i Forhaabning om den Udvikling, vi og ethvert nogenlunde velordnet Samfund gaar i Møde, bør ogsaa disse Bestillinger være kommunale, idetmindste bringes i et meget inderligere og nærmere Forhold til Kommunen, hvori jeg seer en Betingelse for, at de Vedkommende skulle kunne fyldestgjøre deres Tjenestes vanskelige Forbringere — medens jeg, siger jeg, ikke skal urgere, at man vel kan antage, at Ministeriet ikke vil kunne bringes til at gaae ind paa at gjøre Overbestyrelsen af Politiet reent kommunal, forekommer det mig dog, at det umuligt kan miskjendes, at man ogsaa i disse Poster maa bestræbe sig for at skaffe den Underlighed tilstede, der er saa vigtig for Kommunen og for Politiet selv, og det synes mig da, at det her ligger temmelig nær at spørge: kunde der ikke være Tjæne til at forene Politichefens Embede med den nuværende Overpræsidents? Det er ganske vist, at Principet, Ministeriet holder paa, at det skal være Statsembedsmand, derved ikke krænktes, men det forekommer mig ligesaa vist, at efter de menneskelige Forholds Natur vil der ved den Foranstaltning gives Politidirektøren mere end et Skin af kommunal Egenkab; der vil gives ham en Virkelighed i saa Henseende, medens det derhos aabenbart vilde bidrage særdeles væsentligt til, at den Mand, som Staten stiller i Spidsen for sin første Kommune, den Mand, som Staten allerede derfor maa søge ud med overordentlig Omhu og have særdeles Tillid til, ved at forene disse Stillinger ogsaa opnaar en Vægt, en Anseelse og en Indflydelse i Samfundet, som jeg oprigtig maa tilstaae, jeg troer, at den nuværende Overpræsident, saalænge hans Embede er stillet afsluttet fra Politiet, og i det Forhold, det indtages til Borgemeisterne og Kommunens andre Funktionairer, umuligt kan have, selv om han var en ganske ualmindelig begavet Mand. Men Kom-

munen lider, Tjenesten lider, og Staten lider, naar den Mand, der staaer i Spidsen for Kommunen, ikke har al den Vægt, som denne Stilling kræver, og naar de Egenstaber, Staten maa have fundet hos ham, ikke fyldestgøres. Jeg troer derhos, at naar man seer hen til de mangfoldige Kommissioner, jeg ikke her skal opregne, der eksistere i Kommunen, og af hvilke baade Overpræsidenten og Politidirektøren, men navnlig den Sidste, altid er Medlem og meget ofte Præsæs, ligger deri en ny Anledning til at dvæle ved det Spørgsmaal, om ikke Chefen for Politiet virkelig burde være Overpræsident, der saa tillige kunde kaldes Politichef eller Politidirektør, medens i saa Fald den egentlige executive Embedsmand blev det, som nu kaldes Vicepolitidirektør, det, som man i det øvrige Land kalder Politimester eller Byfoged, ligesom det vil sees, at det i økonomisk Henseende nærmer sig til at være en Besparelse. Jeg lægger forøvrigt slet ikke Vægt paa det økonomiske Hensyn; Tjenesten er meget for vigtig til, at den ringe Besparelse kan komme i Betragtning; men jeg troer, at baade Polititjenesten, Statens Interesse og Kommunen vilde vinde, hvis denne, som det forekommer mig, naturlige Ordning fandt Sted; og vilde man da gaae et Skridt videre og i Faveur af Opgagelsespolitiet sætte en tredie Politinspektør, synes det mig, at man havde ganske andre, langt mere velbegrundede Udfigter til, at den nye Institution, man er ved at danne, vilde nogenlunde tilfredsstillende fyldestgjøre de store Opgaver, man stiller og maa stille til den.

Naar jeg med disse Bemærkninger gaar over til det næste Trin af Funktionairer, nemlig Politinspektørerne, da skal jeg ganske tiltræde de Betragtninger, som den ærede foregaaende Taler har opstillet; navnlig med Hensyn til den saakaldte anden Inspektør, der specielt skulde have Prostitutionen under sig. Det er i mine Tanker ikke blot uheldigt, men jeg maa tilstaae, at jeg anseer det for endog ligefrem ødelæggende, dersom den Embedsmand, til hvem dette Tilsyn betroes, ikke stilles paa en selvstændig og fuldkommen fidejordnet Fod med den saakaldte første Inspektør. Det er, naar Alt kommer til Alt, et Forhold, der ikke blot med Hensyn til Sundhedsvæsenet,